

Verzamelen en ontsluiten van informatie

(beeld, objecten, verhalen, publicaties en andere vormen van materieel en immaterieel erfgoed)
o.l.v. **Petra Robben**, projectleider Stadsmuseum Tilburg

Petra Robben introduceert projecten van het Stadsmuseum en de vragen die die projecten stellen:

- De taol van Tilburg: Is die er nog? Met al die nieuwkomers?
- Peerke Donders Paviljoen: algemeen gevoel: Peerke is goed, Peerke moet heilig verklaard worden; maar wat zei Peerke eigenlijk over de slavernij? Hij was het er niet mee eens, maar hij droeg er eigenlijk niets constructiefs aan bij om de slavernij af te schaffen. Maar dit mag eigenlijk niet gezegd worden, want 'aan Peerke mag je niet komen', over hem mag niets negatiefs gezegd worden
- Project Joodse huizen en project Struikelstenen, werkgroep Joodse Tilburgers: het verhaal vanuit hun perspectief

Visie van het Stadsmuseum:

Mogen we dan alleen maar het heldenverhaal te vertellen? Dat wat wij ervan gemaakt hebben?

Nee, een bommetje leggen onder de clichés, dat is wat je wil doen.

Als je ook een keer kiest voor de andere kant van het verhaal, krijgt je wel een completer verhaal!

De vraag voor deze sessie: hoe kun je je collectie als uitgangspunt nemen om het publiek eens uit de comfortzone te halen?

In de werkgroepjes spitsen we deze vraag toe op 200 jaar Brabant: wat past in dat kader? Presenteer je iets wat traditioneel bevestigend is, of zoek je naar iets dat een beetje schuurt?

- In films over de oorlog wordt veel te veel de indruk gewekt van heroïek. We moeten ook de lijken laten zien, de slachtoffers. Er wordt gewezen op het interessante project Gevangenisregisters van het BHIC (https://velehanden.nl/messages/tips/view/project/bhic_strafgevangnissen/id/23798): waarom kwamen al deze mensen in de gevangenis? Kinderen die stalen, maar waarom deden ze dat?
- Laten zien hoe Kasteel Heswijk 200 jaar geleden functioneerde, de mensen die woonden op het kasteel en de mensen die werkten op en voor het kasteel. Er zijn veel parallellen met de tijd waarin we nu leven. En het is goed om te weten wat het kasteel voor de Brabantse infrastructuur heeft betekend.
- Hoe houd je het verhaal dat je wil vertellen overeind? Daar heb je draagvlak voor nodig. Het beeld dat de mensen van de oorlog hebben is te eenzijdig, maar als je buiten dat beeld treedt, valt de interesse van iedereen weg om mee te werken. De suggestie komt om bijvoorbeeld vanuit 'stille getuigen' het andere verhaal te vertellen, bijvoorbeeld de plaatselijke molen.
- Hoe kun je je museum bekendheid geven? Zou het niet interessant zijn om de vraag eens om te draaien: hoe leer je als museum mensen kennen die jou iets te vertellen hebben? Wat is

hun verhaal?

- De stichting Verhalis doet een project rondom de Dodendraad, een heel simpele vorm: op de plek waar de Dodendraad was worden bloembollen geplant. Soms is zo'n simpele vorm nodig (maar ook genoeg) om verhalen van mensen los te maken.